

Välkommen till första utgåvan av Nytt från Nekayahs (NfN)!

Eftersom jag får så många trevliga rapporter och foton från de som har köpt katt av mig tänkte jag att det kunde vara kul att presentera detta material. Hittills har det funnits på min hemsida. Men det blir förstås prydligare på detta vis. Och lättare att spara.

Samtidigt får jag en chans att framföra mina egna tankar och tyckanden. Och det är ju aldrig fel. 😊

Kristin

*Bilden ovan visar systrarna S*Nekayahs Irma Ismene och Iris Indigo, födda 2003. Foto Malin Lindgren, Kåge.*

Anders i Skellefteå berättar om Irma och hennes kompis Totte

Småabysar är ju ganska energikrävande måste man säga. Vår lilla Totte kräver en hel del uppmärksamhet fortfarande även om han börjat bli lite mer självständig. Han blir 7 månader nu i mars så det smäller nog bara till så är han också plötsligt vuxen. Inte klokt vad fort tiden går ibland. Känns som alldeles nyss Irma bara var en liten unge.

Nu är hon desto större ;) Hon är fortfarande ganska trind men vi har i alla fall lyckats hålla igen på maten så att hon inte ökar i omfång. Det blir nog bättre när jag börjar jobba till våren. Då finns det ingen man kan fjäska för om man är sugen på nåt gott. Sen tror jag Irma blir mer aktiv när det börjar bli lite varmare ute så man kan vara på balkongen. Hon är väl fortfarande ganska slö i jämförelse med den okastrerade Irma.

Men senaste veckorna har hon piggnat till ganska mycket. Vet inte om det beror på att det börjar vara ljusare ute eller om hennes mamma-beteende mot Totte har börjat avta. Hon kan få väldiga busryck ibland och jaga snören eller vippor precis som förr, så det är kul. Jag har saknat våra busstunder även om dom inte behöver vara lika långa som förr.

Annars busar hon och Totte ganska livligt. Dom springer runt och jagar

varandra minst en gång om dagen. Sen brukar dom ha nån liten brottningsmatch då och då så hon får bra med motion genom Totte. Dom är fortfarande väldigt bra kompisar så det verkar som det blev en lyckad kombination.

Dom är väldigt lika varandra i beteendet. Totte utvecklas precis som Irma och får samma vanor och ovanor. Han tar efter henne antar jag så vi får väl två bortskämda och ouppfostrade katter så småningom ;)

Har försökt att få Irma att börja äta torrfoder men det är helt hopplöst. Vi har testat massor av olika sorter men hon vägrar totalt att ens prova. Hon verkar inte gilla lukten. Det räcker med att smyga ned en enda liten bit i hennes vanliga mat för att hon ska rynka på nosen åt maten. Så hon får väl slippa torrfoder då. Totte däremot älskar torrfoder och vill hellre ha det än vanlig kattmat så i det fallet är dom olika.

Däremot har Irma börjat bli vansinnigt förtjust i vitaminer. Tidigare har hon aldrig gillat vitaminer eller kattgodis av nån sort. Men jag testade att köpa en sorts vitaminer som heter support på konsum och dom älskar hon. Sen har hon börjat äta andra typer av vitaminer också så det är bra. Det skadar nog inte med lite vitamintillskott eftersom hon fortfarande gärna äter annat än kattmat, även om hon faktiskt blivit bättre på att äta kattmat sen Totte kom.

*Detta informationsblad ges ut av S*Nekayahs abessinier, Kristin Stenmark i Umeå. Nytt nummer kommer när intressant information har inkommit från alla oss som har Nekayahskatter. Besök även hem.passagen.se/kleo*

Sen hittade jag nån sorts tuggpinnar som skulle vara bra mot tandsten och dom är hon helt tokig i. Det är nog också bra att ge henne eftersom hon inte äter torrfoder. Tyvärr är dom där pinnarna väldigt kaloririka så man får bara ge henne nån liten bit även om hon skulle kunna sätta i sig en påse direkt om hon fick. Hon har till och med försökt göra inbrott i skafferiet flera gånger för att komma åt tuggpinnarna så dom är nog väldigt goda.

Jag har hört konstiga ljud i köket ibland och då brukar man hitta Irma inne i skafferiet ivrigt snokande bland alla förpackningar. Måste skaffa ett bättre magnetlås till skafferidörren.

Linda i Örnsköldsvik berättar om hur Jerker trivs nu när siamesen i huset flyttat.

Ja, nu lever livet för vår Jerker igen!

Vårn Gullan har fått komma till ett hem utan småbarn, där hon verkar trivas som fisken i vattnet! Det känns bra, det är en kvinna som bor här i Ö-vik som vi har omplacerat henne hos, där hon har en skogis som sällskap.

Gullan och Jerker har ju inte dragit jämnt alla gånger, rättare sagt så "talar" de inte samma språk, och Gullan har mest retat och jagat iväg Jerker. Men nu intar han igen ställningen som husets "kung". Nu behöver han inte längre springa iväg för brinnande livet då Gullan kommer och nyper honom i öronen och dylikt.

Är abessinier rasister?

Här nedan kan vi läsa hur blå abykastraten Jerker inte kom vidare bra överens med siameshonan i huset, och hur smärtfritt förhållandet mellan Irma och hennes abykompis hela tiden har förlöpt. Innebär detta att abessinier är rasister och bara gillar den egna rasen?

Min erfarenhet är att det inte är så. I de allra flesta fall fungerar abyn bra med vilken kattas som helst. Men det kan finnas vissa tendenser till irritation mellan abessinier och andra raser som är lika egoistiska och bundna till sina ägare. Det kan gälla t ex russian blue, korat eller oriental.

Så rasister? – Nej! Men egoister? – Ja! ;-)

Siri som väntar på våren...

Bygg en rastgård till din katt!

Varför inte bygga en rastgård till katten nu när våren snart är här? Jag lovar att den kommer att bli uppskattad.

Kostnaden behöver inte bli så stor. Nät finns billigt hos t ex bygghandeln, Rusta eller ÖB. Ramverket ska vara stabilt (abessinier klättrar!), men måste inte vara impregnerat om träet inte har kontakt med marken.

En utgång via ett fönster är perfekt och ger katten den valfrihet som den älskar.

Mest hygieniskt är att lägga plattor på marken i rastgården. Långväxt gräs är annars populärt (och ätbart). Buskar som ger skugga är bra, och blommor som lockar dit fjärilar är förstås kul.

På bilden ser du Kayenn och hennes rastgård i Sollefteå.

Nu är han ALLTID med oss igen, han sitter på en stol vid bordet då vi äter, han ligger på soffan och mumsar lördagsgodis (älskar choklad) och är så där tillgivet mysig som bara Jerker kan vara. Jag tror faktiskt att han tycker det är rätt skönt.

Visst blir det tomt utan henne, men det känns inte bra att ha en katt som blir stressad av våra barn. Jerker däremot tar tacksamt emot alla ömhetsbetygelser som han får från vår tvååriga dotter Tyra, som bara skiner som en sol varje gång hon ser honom. Han får mycket kramar och pussar kan jag säga!

Morgonrutin vid utdelningen av kattskinka. Linnea sittande på stolen (fina fröknar äter inte på golvet) och Laban ivrigt hängande på husse Per.

En hälsning från Vera i Höör och familjens två violer, det vill säga Violas avkomma Linnea och Laban.

Vi har beundrat nytillskottet i din avel, han är bedårande och har just det impertinenta uttryck, som jag förknippar med abessinier.

Ja, på tal om din avel: Per och jag är ruskigt i valet och kvalet om hur vi skall göra med ny kattunge. Att leva med ännu en aby, känns oerhört lockande, samtidigt finns det så många katter därute, som behöver ett bra hem... Det är svårt, det där. Men när Violerna är riktigt busiga, hotar vi dem alltid med att ta hem en släkting till dem, som är av samma skrot och korn som de. Inte för att jag tror att de bryr sig. Fast jag undrar, jag, hur det kommer att gå med ett nytillskott i familjen. Härförleden, när vi tittade på Djursjukhuset, var det en liten, nyfödd kattunge som pep, och Laban rusade genast upp och morrade väldeliga.

Jo, de gillar att titta på TV. Djurprogram och bollsporter är favoriterna. Det riktigt syns hur spännande och intressant de tycker att det är och de följer allt som händer uppmärksamt.

Violerna är pigga och friska. Vi börjar lite smått undra över när de

kommer att lugna ner sig och bli "vanliga", lata katter, men lutar mer och mer åt att det nog inte kommer att ske i första taget. Nå, de är högt älskade vare sig de river huset eller slumrar sött. Just nu verkar de vara lika trötta på snö som Per och jag. De tar en pliktskyldig sväng ute i kattburen, men sedan vill de in i värmen igen. Jag tror att vi alla fyra knappt kan bärga oss tills värmen kommer.

Jag berättade för ett tag sedan, att Laban var på väg att bryta sig in i mitt pottskåp. Sedan tröttnade han på projektet. Men för en tid sedan återfann han intresset för detta sitt projekt. Lådan ovanför pottskåpet har han alltid kunnat dra ut, inga problem där inte. Men själva skåpsdörren var trög och, tyckte Laban, alldeles för svårforcerad. Hmm... Men så! En vacker dag listade han ut, att om han drog ut lådan riktigt mycket, kunde han komma in i skåpet den vägen. Efter det att lådan åkt i golvet ett antal gånger, är nu mitt pottskåp igentejpat med maskeringsstejp. Båda katterna är experter på att öppna skåp och dörrar, och många är de morgnar när Per och jag kommer ner i köket för att finna ett veritabelt kaos; lådor utdragna (framför allt den, där vi förvarar deras vitaminer), kastrullskåpet öp-

pet på vid gavel, ibland med saker utdragna på golvet och så vidare. De skåp, som de inte får vara i, har vi blockerat. Annars hade de väl satt i sig hela innehållet i avfallsskåpet.

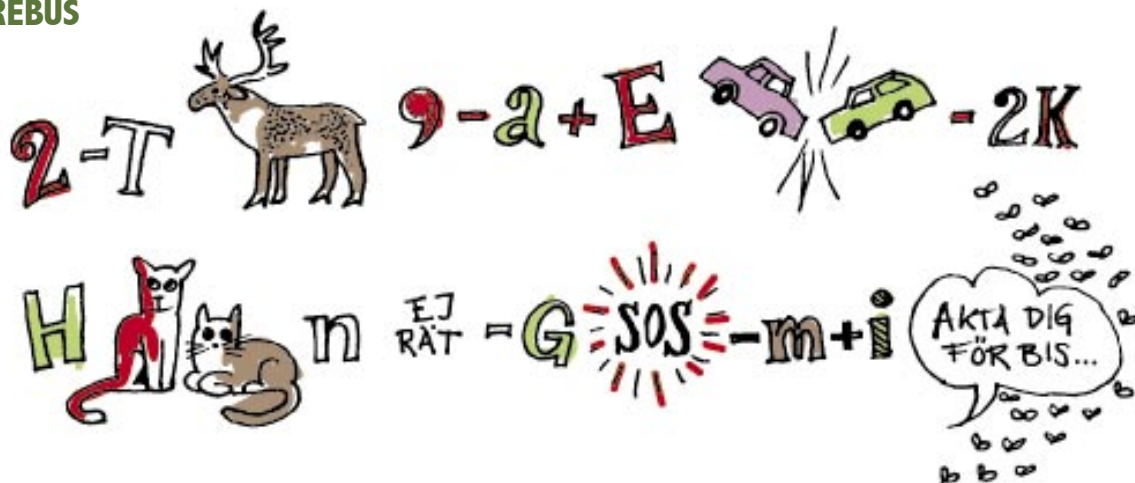
Mat är ju så gott! Vi (läs jag) får verkligen se upp med deras vikt, eftersom det inte finns någon "botten" på dem. Fast jag sköter mig, de får smaka, men jag är väldigt återhållsam. Jag vill inte ha feta katter! Inte för utseendets skull, utan för deras egen hälsas. Och de är så fina! Jag älskar att titta på dem när de klättrar och musklerna spelar under deras fina pälsar!

Min morgontoalettt brukar ta lång tid. Efter duschen, kommer lilla Linne larvande och skall "hjälpa" matte att klä på sig. Att hon drar iväg med kläderna, i stället för att lämna dem kvar hos sin frysande matte, anser hon vara en stor vänlighet av henne. När jag väl fått på mig en del av kläderna, är det bara att sätta sig på golvet, för då kommer Linneas stora stund. Hon vill bli pussad, klappad, smekt och konverserad (vi pratar båda). När det behovet är tillfredsställt, vill hon leka. Oftast är hon det farliga rovdjuret, som skall nedlägga mattes fötter. Jag vet inte vem av oss som har roligast.

Ingen av katterna är road av "konventionella" kattlekar och kattleksaker. De roar sig själva med sockor och allt vad de nu hittar på. Leken är så att säga inbyggd i deras vardagsliv. Om jag tar fram en leksak, vad det än må vara, tittar de förstrött på den och undrar vad jag egentligen vill. Men om jag bäddar, har jag två katter som lever rövare bland sängkläderna. Det spelar ju inte så stor roll, huvudsaken är att de har kul.

När jag har skrivit klart, skall jag sätta mig vid köksbordet och plugga.

REBUS

Rätt svar i nästa NfN

Innan jag kan ta itu med läsandet, måste jag lägga fram två frottéhanddukar på bordet. Om jag inte gör det, har jag två Violer, som sitter på mina papper, jagar min penna och försöker äta upp mina böcker (böcker är nämligen mycket gott!). Men har jag bara lagt ut något mjukt för dem att ligga på, brukar de kringla ihop sig och vila. Trevligt för dem som har det skönt, och för matte som får sällskap.

Oj, märker att jag skrivit en kortare roman! Bäst att sluta. Ha det så jät-tebra och klappa alla katter från oss i Höör!

Ett finskt busfrö

Min nye blivande avelshane Proxima Herschel (hemma kallad Bamse) bor hos fodermatte Anna utanför Umeå.

Anna berättar att Bamse växer så det knakar och att han är en pratsam ung herre. Nu har han blivit bästa kompis med Nekayahskatten Tita och de två busar vilt varje dag.

Bamse har lärt även henne att använda rösten, så de kan jama långa samtala med varandra. Mjauuuu!

SISTA ORDET

Om du har en katt från Nekayahs är du varmt välkommen med bidrag till NfN. Kanske vill du berätta om husvagnsresan, om veterinärbesöket eller skriva en dikt? Foton och teckningar (kanske barnens bilder?) tas även emot tacksamt.

TACK till Malin, Anders, Linda och Vera som bidrag till detta NfN:s premiärnummer!

Trädgårdssida

Du har väl sett att det på Nekayahs hemsida finns en hemlig trädgårdsavdelning? Du kommer dit genom att klicka på den gula solrosen överst på sidorna.

Sommaren 2005 kommer denna avdelning att uppdateras med min nya

rabatt som anlädes i höstas – en upphöjd skuggrabatt i skogskanten. Det blir spännande att se vad som har överlevt vintern.

Sändlista

Meddela mig om du vill ha ett mejl när nästa nummer av Nytt från Nekayahs (NfN) kommer ut.

Tänk om du skulle missa det! 😊

Kristin